

Sygn. akt I C 2494/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Ogińska-Łągiewka

Protokolant: Alicja Kicka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2014 roku w Warszawie

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. kwotę 29.443,65 (dwadzieścia dziewięć tysięcy czterysta czterdzieści trzy 65/100) złote z odsetkami ustawowymi od dnia 5 września 2014 roku do dnia zapłaty;

II. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 2494/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 września 2014 roku powód (...) Spółka z o.o. w W. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Publicznemu (...) w W. o zasądzenie kwoty 29.443,65 zł. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż pozwany w okresie od lipca 2013 roku do czerwca 2014 roku kupował u powoda sprzęt medyczny. Dochodzona niniejszym pozwem kwota stanowi sumę naliczonych przez powoda należności wynikających z niezapłaconych faktur VAT w kwocie 27.291,60 zł. oraz skapitalizowane odsetki ustawowe od należności wynikających z poszczególnych faktur VAT, liczone od dnia wymagalności poszczególnych należności do dnia 2 września 2014 roku / k. 1-2/.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Publiczny (...) w W. zaproponował zawarcie ugody pomiędzy stronami, w oparciu o którą pozwany miałby zapłacić powodowi kwotę należności głównej w wysokości 27.291,60 zł. w trzech ratach, dwie pierwsze po 9.000 zł, trzecia w kwocie 9.291,60 zł. w zamian za odstąpienie przez powoda od naliczania odsetek w części lub w całości, w tym od dochodzenia skapitalizowanych odsetek na kwotę 2.152,05 zł. W razie uwzględnienia powództwa pozwany wniósł o rozłożenie należności na raty oraz odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu z uwagi na bardzo trudną sytuację finansową / k. 75-76/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2012 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym (...) w W. jako Zamawiającym a (...) sp. z o.o. w W. jako Wykonawcą zawarta została umowa nr (...). Na mocy tej umowy Zamawiający zlecał, a Wykonawca zobowiązywał

się realizować sukcesywnie dostawy przedmiotu zamówienia do (...) Publicznego (...) w W. przy ul. (...)/ Filii (...) przy ul. (...) w W., zgodnie z warunkami określonymi w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia oraz złożonej ofercie (§ 2). Umowa obowiązywała strony przez okres 24 miesięcy, tj. od dnia 1 października 2012 roku do dnia 1 października 2014 roku (§ 3 pkt 1). Strony ustaliły również ogólną wartość umowy na kwotę 80.250 zł. netto, tj. 86.670 zł. brutto z zastrzeżeniem, że wartość ta może ulec zmianie w przypadku nie wykorzystania przez Zamawiającego w trakcie trwania umowy pełnej ilości przedmiotu umowy oraz w przypadku zmiany stawki VAT (§ 4 pkt 1). Zgodnie z postanowieniem zawartym w § 7 umowy, wynagrodzenie Wykonawcy za wykonanie przedmiotu umowy miało być realizowane fakturami częściowymi wystawianymi oddzielnie dla (...) przy ul. (...) oraz dla Filii (...) przy ul. (...) (pkt. 1). Faktury te miały być realizowane w formie przelewu na rachunek bankowy Wykonawcy podany w fakturze w terminie 30 dni od daty dostarczenia Zamawiającemu, po jej uprzednim sprawdzeniu przez Zamawiającego pod względem merytorycznym i rachunkowym (pkt 2). Za dzień dokonania płatności strony umowy miały uznawać dzień obciążenia rachunku Zamawiającego (pkt 3). Natomiast zgodnie z zapisem zawartym w § 14 umowy w sprawach nieuregulowanych niniejszą umową miały zastosowanie przepisy – ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) oraz kodeksu cywilnego / k. 58-64/.

W związku z dostarczeniem towaru (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła następujące faktury VAT:

- nr (...) w dniu 19 marca 2014 roku na kwotę 1.782 zł., (odebran) / k. 18/,
- nr (...) w dniu 13 marca 2014 roku na kwotę 2.484 zł., odebrana w dniu 14 marca 2014 roku / k. 20/,
- nr (...) w dniu 10 marca 2014 roku na kwotę 2.970 zł., odebrana w / k. 22/,
- nr (...) w dniu 24 lutego 2014 roku na kwotę 1.188 zł., (odebrana) /k. 24/,
- nr (...) w dniu 17 lutego 2014 roku na kwotę 810 zł., odebrana w dniu 18 lutego 2014 roku /k. 26/,
- nr (...) w dniu 20 maja 2014 roku na kwotę 405 zł., odebrana w dniu 21 maja 2014 roku /k. 28/,
- nr (...) w dniu 17 stycznia 2014 roku na kwotę 1.782 zł., (odebrana) /k. 30/,
- nr (...) w dniu 9 stycznia 2014 roku na kwotę 1.782 zł., (odebrana) /k. 32/,
- nr (...) w dniu 4 czerwca 2014 roku na kwotę 534,60 zł., (odebrana) /k. 34/,
- nr (...) w dniu 12 czerwca 2014 roku na kwotę 999 zł., odebrana w dniu 13 czerwca 2014 roku /k. 36/,
- nr (...) w dniu 3 grudnia 2013 roku na kwotę 1.188 zł., (odebrana) /k. 38/,
- nr (...) w dniu 12 listopada 2013 roku na kwotę 1.188 zł., odebrana w dniu 12 listopada 2013 roku /k. 40/,
- nr (...) w dniu 6 listopada 2013 roku na kwotę 1.998 zł., odebrana w dniu 7 listopada 2013 roku /k. 42/,
- nr (...) w dniu 25 października 2013 roku na kwotę 1.188 zł., (odebrana) /k. 44/,
- nr (...) w dniu 23 października 2013 roku na kwotę 891 zł., (odebrana) /k. 46/,
- nr (...) w dniu 11 października 2013 roku na kwotę 594 zł., (odebrana) /k. 48/,
- nr (...) w dniu 17 września 2013 roku na kwotę 1.188 zł., (odebrana) /k. 50/,
- nr (...) w dniu 31 lipca 2013 roku na kwotę 594 zł., (odebrana) /k. 52/,
- nr (...) w dniu 18 lipca 2013 roku na kwotę 486 zł., (odebrana) /k. 54/,

- nr (...) w dniu 9 lipca 2013 roku na kwotę 1.782 zł., (odebrana) /k. 56/.

Pismem z dnia 31 lipca 2014 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wezwała (...) Publiczny (...) w W. do zapłaty kwoty 29.190,92 zł. terminie do dnia 7 sierpnia 2014 roku / k. 15-16, 17 – potwierdzenie nadania przesyłki listowej/.

Działalność (...) Publicznego (...) w W. za okres od dnia 1 stycznia 2013 roku od dnia 31 grudnia 2013 roku zamknęła się ze stratą netto w wysokości 26.545.078,97 złotych, za okres od dnia 1 stycznia 2012 roku od dnia 31 grudnia 2012 roku zamknęła się ze stratą netto 18.918.245,21 złotych. Według stanu na lipiec 2014 roku starta wyniosła kwotę 18.617.500,11 zł. netto. /rachunki zysków i strat – k. 81v., 86, bilansy sporządzone wg stanu na grudzień 2013 roku i na lipiec 2014 roku – k. 80v.-81, 85-85v. /.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wszechstronnej analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści które nie były kwestionowane przez żadną ze stron i co autentyczności których Sąd nie miał żadnych wątpliwości.

Zebrane dowody stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić (art. 353 § 1 k.c.).

Zgodnie z postanowieniem zawartym w § 7 umowy, wynagrodzenie Wykonawcy za wykonanie przedmiotu umowy miało być realizowane fakturami częściowymi (pkt. 1). Faktury te miały być realizowane w formie przelewu na rachunek bankowy Wykonawcy podany w fakturze w terminie 30 dni od daty dostarczenia Zamawiającemu, po jej uprzednim sprawdzeniu przez Zamawiającego pod względem merytorycznym i rachunkowym (pkt 2). Za dzień dokonania płatności strony umowy miały uznawać dzień obciążenia rachunku Zamawiającego (pkt 3).

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował dochodzonej należności ani co do zasady ani co do wysokości, toteż wobec nie uregulowania należności powództwo należało uznać za uzasadnione w całości, tj. zarówno w zakresie należności głównej jak i skapitalizowanych odsetek, bowiem zostało udowodnione zgodnie z przepisami art. 6 k.c. i art. 232 kpc.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Nie ulega wątpliwości, że środki finansowe jakie otrzymuje pozwany od Narodowego Funduszu Zdrowia nie są adekwatne do jego potrzeb, co utrudnia utrzymanie pozwanemu płynności finansowej. W wyniku tego, następuje nieustanny wzrost zadłużenia, co pozwany wykazał dokumentacją księgową. Jednakże w ocenie Sądu, zła sytuacja finansowa pozwanego w tym konkretnym przypadku nie daje podstaw do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty. Sąd zważył bowiem, że wysokość zadłużenia po stronie pozwanego w szczególności nie gwarantuje spłaty należności w ratach na rzecz strony powodowej. Sąd miał na uwadze, że w niniejszej sprawie powód do chwili wyrokowania nie dokonał jakiegokolwiek wpłaty na poczet zadłużenia. Skoro zaś tego nie uczynił, nie kwestionując jednocześnie wysokości powstałego zadłużenia, winien był przygotować się na spłatę przysługującej powodowi należności. Nadto należało mieć również na uwadze, że rozłożenie świadczenia na raty nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela. Nie ulega zaś wątpliwości, iż sytuacja w której wierzyciel przez wiele miesięcy pozbawiony jest należnej mu zapłaty za towar, rzutuje na jego własną płynność finansową. Zatem w ocenie Sądu, rozłożenie na raty spłaty zadłużenia wobec (...) Publicznego (...) w W. nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Jednakże zgodnie z dyspozycją art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W judykaturze przyjmuje się, iż przepis ww. art. 102 kpc nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku. Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzeniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego.

Odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego jest możliwe jedynie w wypadkach szczególnie uzasadnionych, tj. wówczas, gdy z uwagi na okoliczności faktyczne konkretnej sprawy zastosowanie ogólnych zasad odpowiedzialności za wynik procesu byłoby sprzeczne z zasadą słuszności. Podstawą do takiej oceny może być zachowanie się strony w procesie w połączeniu z jej sytuacją pozapprocesową, np. złą sytuacją finansową. O tym, czy w konkretnej sprawie zachodzi tzw. „szczególnie uzasadniony wypadek” decyduje między innymi sposób prowadzenia postępowania przez stronę. Jeżeli prowadzi ona sprawę sądową w sposób niełojalny, np. przez usiłowanie wprowadzenia Sądu w błąd, albo celowo dąży do przewleczenia postępowania lub zwiększenia jego kosztów, to taka strona nie zasługuje na potraktowanie jej w uprzywilejowany sposób i na zwolnienie od zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi (por. postanowienie SN z dnia 20.12.1973 r., II CZ 210/73, nie publikowany). Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż względy słuszności przemawiały za odstąpieniem od obciążania pozwanego kosztami procesu. Po rozważeniu wszystkich okoliczności Sąd doszedł do przekonania, z uwagi na sposób prowadzenia procesu i trudną sytuację finansową w jakiej znalazł się pozwany szpital, o odstąpieniu od obciążania pozwanego kosztami procesu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.